takse, on ni mõnda head õppetust, mis igga põllo ja maea perremees ja perrenaene wägga tarwitawad, kui need parremat ello luggo nõudwad. Kes agga wanna ammust ajast harjanud wisi järrele ellab ja parremat ei holi, sellele ei aita ka minno nõu keddagi, waid kehwast ellab, kehwast surreb, sell' ei olle parremat looto; sest nisuggune kardab tööd, ja Paulus ütleb sellele: „Kes ei tahha tööd tehha, se ei pea ka mitte söma.“

Ma pannen sedda sellepärrast Kalendrisse ülles, et rahwas arro saaks, mis nende ümber sünnib ja kust woib tarkust sada. Kalender on se ainus kirri, mis igga aasta ueste tulleb ja siis keige rohkemalt laiale saab lautud ja ma tunnen isse mõnda meest, kes 30 aastat ühhe Kalendriga läbbi ajawad, ja mis mõnnel jubba neljandamast põlwest sadik prugitawaks olnud, kuida peaksid need Postimeest, kuida peaksid need teised tarkuse kirjad ostma? Need ajawad omma juŭni eddasi, teiste käest kuulwad nemmad, mil pühhapäwad ehk sured pühhid ja muud tähtpäwad on ja passiwad omma wanna Kalendri ka senna kohta ja ütleb: kui teistel Jõulo lauba on, siis

on minnul ka, mis mul suremat tarwis teäda. Ommeti woiks assi parremaks miŭna, kui kaks, kolm ehk ennam mehhed kokko heidaksid ja ommale nisugguse kirja peaks, siis ei olleks kullo jo mitte suur; agga keik saaksid ühhe palio targemaks. Ma tunnen ühte kihhelkonda, kus wiis tuhhat hinge ellawad ja kuulge keik ma-ilm! nemmad piddawad, oh! ma läksin eksi: nende seas peetakse kaks Postimeest! terwe aasta läbbi!!!

Kaebawad innimesed kül waese aea pärrast ja seäl on neil õigus; agga meil on ka parremad aead olnud, siis polnud luggo selle polest suggugi parrem. Millal saab Jummala waim innimessi ärratama, et nemmad ärra tundwad, mis neile tarwis on?

Kül mõnnel on siis kitsas meel,
Et ta ei sa nüŭd arro weel,
Mis meie päiwil iggamees
Nääb ärra maal ja linna sees:
Kes rohkem tarkust armsaks peab,
Se rohkem warra kokko weab,
Et isse priskest süa woib,
Ja teisele ka anda täib,
Mis Jummal armust mullast loob
Ja igga aasta ette toob.

Eesti-rahwa mÃƒÂ¶nnus Kalender 1870, lk. 23